

Missions-Efterretninger

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 12.

December

1913.

Vort Behov og vores Midler.

Guds Sag maa altid fremad, udvides og udbredes, indtil den omsatter hvert Stægt og Stamme og Tungemaa indenfor vores Grænser. Ethvert Skridt fremad betyder et Skridt nærmere henimod Fuldelsen af det store Værk og dermed ogsaa et Skridt fremad mod Virkeliggjørslen af vores halige Haab: vor Hæres og Frelsers Gjenkomst. Kun med Guds Kraft vil Adventfolket kunne fuldføre det Hverv, de har haaret. Men medens Gud har lovet os en Hylde af sin Kraft, saa maa hans Folk være villige til at vie alle de Kræfter og de Midler, som de raader over, til hans Ejendom.

Det er kun 25 Aar, siden vor Missionsbestyrke i Amerika begyndte at skænke de store Arbejdsmarker i fremmede Lande nogen Opmærksomhed, og i en Aarække var Europa særlig det Sted, deres Missionsgaver gif til. Men efterhaanden som Medlemsantallet og Pengemidlerne i Europa voksede, følte vi, at vi her i Europa i Betragting af de sterkste Krav, der kom fra Kina, Indien, Japan, Korea, Sydamerika, Sydafrika osv., ikke alene burde underholde vor egen Virksomhed herhjemme, men ogsaa have en Del i de store Missionsmarker hinssides. For netop tolvt Aar siden blev Missionsvirksomhed i Afrika paabegyndt. Den ene Missionsmark efter den anden blev føjet til i Afrika og Asien, indtil vi nu har Arbejde i Gang i de nordlige og vestlige Dele af

Asien og næsten hele Afrika, Madagaskar indebefattet. For nogle Aar siden beslo bort Missionsbudget sig til 185,000 Kroner, medens den i Fjor steg til 314,500 Kroner. Som man vil se af nedenstaende Tal, er den i Aar løbet op til 477,300 Kroner. Men ved at betragte disse Bevillinger nærmere finder vi, at vi kun er lige ved at begynde i nogle Arbejdsmarker, medens der er andre vigtige Steder, vi endnu aldeles ikke har berørt. Fra Nytaar 1914 overtager vi fra Missionsbestyrelsen i Amerika hele Britisk Vestafrika samt Sundhedsstationen paa Kanarieerne, hvad der kræver en Udgift paa 44,400 Kroner. De behøvede endnu mere, men dette var alt, hvad vi saa os i Stand til at bevilge for nærværende. Saa har vi Persien, hvor vi netop nu begynder med to Arbejdere, og hvor der visseleg burde anvendes over 4600 Kroner. Dernæst kommer Øerne Mauritius og Madagaskar, hvor en Arbejder nu staar færdig til at begynde; godt 5300 Kroner vil her blot være nok til at betale Rejse og Løn uden nogen som helst Anstøffelse af Bhgninger.

Saa kommer den store Kongostat, hvor vi burde og maa begynde at arbejde. Endvidere har vi Tyß Camerooon og Portugisisch Angola, hvor vi har flere Sabbatsboldere, der sender indtrængende Anmodninger om at faa en Arbejder. Paa den anden Side anvender vi kun lidt over 7400 Kroner i Abessinien. Men i det øjeblik, selve Abessinien ved Guds Forsyns Styrke bliver

tilgjængelig, burde vi straks staa færdige til at anvende over dobbelt saa stor Sum for at paabegynde Virksomhed der i Landet. Bejen for Virksomheden aabnes ogsaa paa undersuldt Maade i Amurdistrikset, Sibirien og Turkestan, og Opfordringerne, der indkommer fra dette uhyre Felt, er saa indtrængende, at vi maa forsøge Arbejdssyfken der.

Men man vil spørge: Kan vi forhøje vores Bidrag? Ja, dersom vi som en Afdeling af Generalkonferencen blot kommer helt op til det Maal, vi har sat, 35 Øre om Ugen. Vort Medlemsantal for 1913 er omtrent 30,000. Regner vi Kr. 19.24 pr. Medlem, vilde dette give os 577,200 Kroner. Legges hertil den anden Tiende, vi modtager fra de tre tyske Unioner, og Overstuddet af Tienden, vilde det let kunne forsøge vor Indtægt fra de nuværende 477,300 Kroner til 660,000 Kroner. Bejen til at komme ud over Banskeligheden er dersom meget selvindlysende. Men Året er endnu ikke helt afsluttet. Det aarlige Offer i Bønneugen giver Medlemmerne i vor Afdeling en ypperlig Lejlighed til paa ny at betragte de Belsignelser, de har modtaget i det indeværende År, og til at undersøge, hvor meget hver enkelt har sjællet til Missionen og saa med et taknemmeligt Hjerte lægge til, hvad der endnu mangler i, at vedkommende har gjort sin Pligt. Der er utvivlsomt mange iblandt os, der har Midler, og som ikke blot ønsker at give deres bestemte Del, men som ogsaa i Betragtning af, at mange Brødre og Søstre er fattige og har ringe Fortjeneste, ønsker at træde til med større Summer og sjælne fra 20 til 2000 Kroner. Kravet er paatrangende nødvendigt; der er Trang til Midler. Gud venter paa at kunne sjælne os sine Belsignelser. Der er unge Mænd og Kvinder, som tilbryder sig i Ejernesten. Maatte Gud hjælpe os som et Føl at træde hjælpende til i denne Lid, da der er saadan Trang, for at alle disse Missionsmarker i Året 1914 maatte kunne blive forsynet med den nødvendige Hjælp og tillige nye Missionsmarker blive aabnet! Endnu en lidens Stund med taalmodig Streben og med Trostab i at give, saa vil han komme, som vi venter paa, „og hans Løn er med ham“!

L. R. Conradi.

Bordingborg.

Saa er vi nu kommen i Gang henvede i Unionsdistrikts sydligste Del. Det var ikke uden en vis Engstelse, vi tog sat paa Arbejdet i Bordingborg; thi Byens religiøse Omdomme stod ikke ret højt. Søster Ida Hansen fra Norge, som er med mig her, var ogsaa i Begyndelsen fun meget lidet begejstret for de danske Øboere. Det var dog heller ikke underligt; thi da Folket, allerede før vi kom, var klar over, hvilken Retning vi tilhørte, saa havde mange truffet Dispositioner enten til Forsvar eller Angreb. Og da det der næst hurtig blev klart, at der var en norsk Dame med, ja, saa var de ogsaa rede til, saa snart hun viste sig i Hjemmene, enten at flygte eller at vise hende tilbage. Imidlertid er det dog lykkedes for os at samle 30—40 Tilhørere, hvilket slet ikke er saa daarsligt i en lidens By, og da de fleste af disse folger Mødrene ganske troligt, er det mit Haab (dersom de er lige saa oprigtige som stadige), at vi ogsaa med Guds Hjælp skal naa et Resultat i denne By. I Næstved fortsætter jeg Mødrene en Gang om Ugen, ogsaa der haaber vi at vinde endnu flere oprigtige Mennesker for Guds Rige. Søster Johanne Thøger er fremdeles min trofaste Medarbejder deroppe.

Ibet vi anbefaler os til Guds naadige Omsorg og Baretægt, bringes alle vores hjære Troessøskende en hjerlig Hilsen

P. Heilstov Christensen.

Fra Chicago meddeler Br. D. A. Olsen, at der efter betydelig Banskelighed og Modstand endelig er lykkedes at saa paabegyndt Virksomhed blandt Italienerne der i Staden. Der er nu 16, som holder Sabbaten, og andre er interesserede. For fort Tid siden blev otte døbt, ligesom der ogsaa blev organiseret en lidens Menighed. Henved 30 italienske Familier er interesserede i Sandheden, og det er at haabe, at Br. Calderone, som virker blandt Italienerne i Chicago, ved Guds Naade maa kunne vinde dem for Sandheden.

En Dame, som har Lyft og Anlæg for at sy, kan saa Arbejde hos undertegnede. Løn ca. 12 Kr. pr. Uge og et Børrelse eller 25 Kr. pr. Md. og frit Ophold. Stædder K. L. Larsen, Tastrup (18 Km. fra København).

Fra Japan.

Zeg var paa Rejse for at besøge vore Menigheder Nord for Tokio sammen med Br. De Vinney, Lederen af Virksomheden her. Medens vi spadserede fra Mito for at holde et Møde med den lille Menighed ude paa Landet ved Eruji, kom nogle Brødre os i Møde, da vi var omtrent tre Kilometer fra Stedet. Da vi naaede Floden, fandt vi en Stakket, som var meget stærk forfalden til Drif. Han havde hørt, at vi var paa Bejen, og var kommen for at træffe os. Han viste synlige Tegn paa Glæde, da han saa os, og sagde, at hans Hustrus Moder havde læst Bibelen hos en af vore Arbejdere og var en Kristen. Hun havde ogsaa fortalt ham Beretningen om Jesus — hvorledes han døde for at frælse saadanne Stæller som de, og at han var opstuen til Himlen, men skulle komme igjen og vilde give sine Børn et Hjem hos sig. Han fortalte os, at hans Hustru var en troende og ønskede at være en Kristen, men havde været syg og kunde ikke komme til Møder sammen med Møderen, saa hun vidste kun lidet; men hun vilde gjerne, at han skulle overvære Møderne.

Efter Mødet tiggede han os om at lægge vor Bej tilbage forbi hans Hus, saa at hans Hustru kunde faa tale med os. Vi traadte ind i en ussel Hytte og fandt den syge Kvinde liggende paa Gulvet med en pjælte Maatte under sig. Hun var saa syg, at der kun var lidet Haab om Helbredelse. Hendes Mand ilede ind foran os, jaldt paa sine Hæne ved Siden af hende, pegede paa Br. De Vinney og sagde: „Her er en Kristus-Mand. Han er kommen for at se, og han vil bede for dig, og du vil blive helbredet.“ Med en Stemme, der var næsten kvælt af Hulsten, og med Taarer løbende ned ad Kinderne vedblev han: „Dersom du dør, har det ingen Nød med dig; thi Gud er god og vil lade dig komme ind i sit Rige; men hvad skal der blive af en stakkels Drankr som mig? Jeg ønsker, at du maa blive rast igjen og hjælpe mig, saa at jeg kan følge dig.“

Denne Tildragelse rørte vore Hjerter, og vi ønskede, at Jesus maatte sige til Manden: „Dine Synder er dig forladne,“ og til Kvinden: „Tag din Seng op og gaa.“ Vi bad med dem og opmuntrede dem. Herrens Aand arbejdede visselig

paa den stakkels Drankrs Hjerte hin Dag. Hvem ved, hvor mange Hjerter der i dette store bedenske Land vil modtage den Sæd, som udsaaes i Kjærlighed og Ædmighed og vandes med Taarer?

S. Mihati.

Fra Kina.

Br. A. C. Selmon, der virker som Læge i Kina, skriver fra Shanghai:

De Forandringer, som er indtrusne i Kina i de sidste ti Aar, er vidunderlige. Vi har set dette Land rejse sig efter Kartusindres Dvale. I Overensstemmelse med Profeten Joels Spådom om de sidste Dage er de Nationer, der har ligget i Kahrhundreders Slummer, nu ved at vaagne op: „Opvækkes stal Hedningerne.“ Joel 3, 17.

Før ti Aar siden fandtes der Nyhedsblade kun i de store Byer langs Kysten. Den eneste Undtagelse herfra var et Blad i Peking, der blot indeholdt kejserlige Paabud og officielle Meddelelser. Nu ser man overalt Avisdrenge, der løber omkring og følger deres Blad.

Før ti Aar siden krævede det stor Anstrengelse at faa Folk til at indse Betydningen af Oplysning iblandt de store Masser. Nu arbejder Folket for Alvor paa Oprettelsen af offentlige Skoler for de mindst halvhundrede Millioner Drenge og Piger i Kina.

Torsfjellen mellem en otte Dages Rejse paa en Trillebor eller i en „Sedan“ med Ophold om Natten ved Gjæstgiverier langs Bejene, saaledes som man maatte for ti Aar siden, og nogle saa Timers behagelig Rejse nytildags paa en Fernbane over den samme Strækning er alt for stor til at kunne flettes til fulde uden af dem, der selv har prøvet begge Dele.

Før ti Aar siden vilde man have anset det for utroligt, at der skulle findes en By, hvor Folket var begjærligt efter at faa Hjælp af en Missionær. Nu lyder det fra mange Steder Opfordringer til Lægemissionærer om at komme og behandle de syge.

I alt dette kan man visseelig ikke undgaa at se, at der i dette store Land er Anledninger, som er uden Sidestylke i Missionsvirksomhedens Historie. Bejen er nu aaben, saa at det evige Evangelium hurtigt kan blive forkyndt gjennem hele Kina.

Missionsefterretninger.

Rapport fra den Danske Konferens for 3dje Kvartal 1913.

	Menigheden.						Sabbatskolen		Traktat- og Missionsf.						Ungdomsforeningen					
	Møbeminner	Tiende		Ugentlig Offer		Årligt Offer	Møbeminner	Gaver		Møbeminner	Traktat-		Missions-	Bibelskolen i	Møbeminner	Missionsforen-		Bibelskolen i	Møbeminner	
		Kr.	D.	Kr.	D.			Kr.	D.		foren	bejog		G. Bog. Bl. Log.	folge, fort.	get holte				
Aalborg . . .	58	599	53	31	45		56	38	01	1	19	7	1242							
Aarhus . . .	43	349	35	7	20		43	76	88	13	45	17	5993							
Arden . . .	14	122	17	6	38		6	9	03	10	12	14	4	1800						
Bornholm . . .								12	25											
Brænderupdam . . .																				
Bramminge . . .																				
Brænde . . .																				
Brænderslev . . .	22	40	96				18	29	46	1	11		2156							
Bropup . . .								4	3	4	5	4	296							
Dronninglund . . .	40	119	86				33	13	85	3	10		500							
Esbjerg . . .								5	32	00										
Faaborg . . .	8	125	00	40	00		8	12	22	7	2	17	1	3900						
Frejø . . .																				
Fredericia . . .																				
Frederikshavn . . .	61	260	50	4	50		59	29	73											
Gadlund . . .	7	155	01	5	00		7	12	00											
Hjørring . . .								5	3	85										
Hobro . . .								3	5	75										
Holstebro . . .								12	14	93	1	3		2576						
Hørbyens . . .								12	22	97										
Hørup . . .	12	139	50					5	7	40										
Hørup D., Syd.								7	7	85										
Jerslev . . .	42	135	55				64	71	73	20	2		16096							
Kirkebæt . . .	19	193	80	2	35		8	6	17											
Konferencensgård . . .	20	448	71	27	00			5	6	97	12			1200						
Kvændrup . . .								38	30	70										
Lille Nørlund . . .	40	410	12	28	90															
Løgskov . . .																				
Middelfart . . .																				
Ribe . . .																				
Ringe . . .	15	69	77					5	6	97	6	10		6050						
Rudkøbing . . .								24	20	4			300							
Silkeborg . . .																				
Sindal . . .	39	283	05				36	55	31											
Stelvind . . .	24	98	60	9	40		24													
Sydbjæst Menigh.	86	818	85	0	60			9	21	47										
Tarm . . .																				
Tim . . .																				
Tistrup . . .	12	50	00				11	9	82											
Veile . . .	47	745	11	24	23		24	16	60	25	24	59	25	3242						
Vilslev . . .								4	14	00										
Øster Bræ . . .								11	5	53										
Bogagenterne . . .																				
Karsmødet . . .																				
Entelte . . .	96	00	10	00				13	44											
	622	6591	39	225	09		620	804	57	84	81	338	62	65192						

Unionsdistriktet.

Brøderup . . .							10	61	04											
Helsingør . . .							6	15	84											
København . . .	284	4171	08	136	21		95	143	57	30	8	261	28	73222						
Kæstved . . .	27	97	52	2	00		16	33	60	8	124		14091							
Stokkøbing . . .	183	3063	63	103	43		160	242	22											
Unionsstolen . . .																				
Karsmødet . . .																				
	494	7332	23	241	64		287	495	77	30	16	385	23	88213	89*)	5*)	8*)	229*)	11*)	

*) Tallene for Ungdomsforeningerne gjælder Danst Konferens og Unionsdistriktet under ét.

Rapport fra den Østnorske Konferens for 3dje Kvartal 1913.

Den Vestnorske Konferens.

Fra Kafferernes Land.

En af vore indsøgte, der en Sabbat kom til Møde, træf en anden indsøgt. Den fremmede spurgte, hvor han skulle hen.

„Jeg skal til Møde,” var Svaret.

„Hvad for noget?” spurgte den fremmede, „til Møde paa en Lørdag! I Morgen er det jo Mødedag.”

„Nej,” svarede vor Broder, „i Dag er den rigtige Mødedag; det er Guds hellige Sabbat; thi „den syvende Dag er Sabbat for Herren din Gud.”

Derpaa begyndte vor Broder at holde en Bibellæsning med ham angaaende Sabbatsspørsmålet, hvorefter den fremmede fortsatte sin Vandring til det Sted, der laa ca. 200 Kilometer borte. Dette var for fire Aar siden. For nogle saa Uger siden kom den samme fremmede til Missionsstationen og fortalte mig om ovennævnte Sammentræf med vor Broder og sagde: „I tre Aar hjæmmede jeg imod disse Ord, men nu har jeg holdt Guds hellige Sabbat et Aar. Der er ingen Tvivl om, at den syvende Dag er Guds hellige Dag.”

E. G. Khan.

Maranatha-Missionen, Sydafrika.

Hafka-Landet.

Den 2. Juli rejste jeg fra Wai Chow for at besøge den nordlige Del af Hafka-Landet. Da over Halspartien af Hafka-Befolningens bor her, havde jeg længe ønsket at foretage denne Rejse, eftersom jeg aldrig før havde besøgt dem. Der er fem store Byer med omkringliggende Landsbyer. Den største af Byerne er Ka-Yin-Chiu, beliggende i den Landsdel, hvor de rigeste Hafkaere bor. Hvor som helst man træffer en Hafkaer, taler han om Ka-Yin-Chiu som Hovedstaden. I denne By saa jeg nogle af de smukkeste Hjem, jeg har truffet paa i Kina.

Fra Wai Chow rejste jeg over Honlong til Swatow. Her efterlod jeg min Familie hos Broder og Søster Hills, hvor de skulle blive, til jeg kom tilbage. Arbejdet blandt Kineserne i Swatow skridt hurtig fremad. Br. Hills har mere, end han kan overkomme, og han bør straks have Hjælp.

Ka-Yin-Chiu ligger ca. 250 Kilometer fra

Swatow. Hjemme vilde denne Rejse jo kun tage nogle saa Timer; men Henrejsen tog mig fem Dage og Hjemrejsen fire Dage. Noget af det første, man læser her, er, at „man kan ikke paashylde Østen“. Men det er alligevel ret prøvende at skulle rejse saa langsomt under en tropisk Sol i Juli Maaned.

En Del af Vejen tilbagelagde jeg paa Jernbanetog, en Del pr. Dampbaad, de sidste 75 Kilometer i en lidt Baad, der blev trukken op ad Strommen af Mænd, som gik paa Landjorden. Disse 75 Km. tog os hele tre Dage, eftersom Strommen er meget stærk. Da jeg aldrig havde rejst denne vej før, havde jeg medtaget en indsøgt Prædikant som Fører med det Maal for Øje at efterlade ham til at føre Opsyn med Birtsheden, i Fald en saadan kunde blive paabegyndt deroppe.

Bed Ankomsten til til Ka-Yin-Chiu traf jeg en smuk lidt Forsamling af Mennester, der modtog mig efter bedste Evne. Jeg blev hos dem i fem Dage og lejede et Kapel i Byen. Den indsøgte Prædikant blev saa tilbage for at undervise dem. Saaledes er der nu atter et Sted i Kina, hvor Lyset er begyndt at skinne.

Fra denne Blads rejste jeg over Fjeldet til Chi-Pin, ca. halvhundrede Kilometer borte, hvor Br. Anderson aabenede et Kapel for ca. et Aars Tid siden. Evangelisten, som virker paa dette Sted, var ved godt Mod, og der var en Skare alvorlige troende. Det glædede dem meget at se mig. Jeg mener, at vi fra nu af bør besøge denne Missionsmark to eller tre Gange om Året. Missionen er imidlertid meget kostbar, og da Stedet ligger saa langt fra Wai Chow, er det meget vanskeligt at føre Opsyn med Arbejdet derfra. Efter min Menigh vilde det være bedre, om en Arbejder kunde flytte dertil og tage Ophold der.

Sandheden er ved at saa godt fat i disse Hafkaere. Den sidste Betalingsdag i Wai Chow var der tre Ting, som gjorde Indtryk paa mig. Jeg betalte den unge Mand, der fører Tilsyn med Kapellet, nogle saa Øre for meget. Jeg vidste intet om dette, og man tænkte sig min Forbauselse, da han om Eftermiddagen kom tilbage med Penge. En anden Arbejder, der fik 13 Dollars, betalte fem Dollars i Tiende, for Størstedelen Tiende, som han skyldte.

Vi havde ikke haft nogen Blade paa en hel

Maaned, hvorfør en af mine Kolportører intet havde at bestille. Det var ikke hans Skyld, at der ingen Blad var, og jeg følte det som min Pligt at betale ham en Del af hans Løn alligevel. Jeg gav ham ti Dollars. Han betalte en Dollar i Tiende, saaledes at han havde ni tilbage og sagde, at han følte Samvittighedsnag, fordi han havde modtaget saa mange Penge, naar han ikke havde arbejdet med at sælge Bladet. Han sagde, at han ikke havde spist for ni Dollars den Maaned, og gav fire Dollars til Missionen.

Saadanne Træl viser, at Guds Aand virker paa deres Hjerter. Jeg tror, at naar Jesus kommer, saa vil han finde nogle i dette Land, som er rede til at møde ham.

S. A. Nagel.

* Ungdomssagen *

til Ungdomsforeningerne.

Som allerede nævnt i forrige Nummer af „Missionsefterretninger“, er det besluttet i Aar at trykke et ekstra Midvinternummer af „Evangeliets Sendebud“ — en fordelagtig Beslutning, som vil give vores Søskende en hyppelig Anledning at udføre et paa mange Maader frugtbringende Missionarbejde. Alle bør deraf deltage i Udbredelsen af Bladet.

Før Tiden paagaar en lignende Kampagne — Felttog — blandt vort Folk Verden over i større og mindre Grad. Det er i Virkeligheden en samlet Fremrygning af vojt Folk til Fordel for Budstabets Udbredelse. Det er en bogstavelig Opfyldelse af, hvad Profetiens Aand har meddelt os, at Guds Folk skalde bevæge sig fremad som en Trop Soldater. I dette Felttog deltager unge og gamle, smaa og store, og mange Tusinder af disse tause Budbærere bliver saaledes udbredt. I Amerika udbredes Review and Herald, vojt store Samfundsorgan, som et specielt Missionsnummer. Bladets Tekst og Billeder giver klart tilkjende, at vi er et Missionsfolk, der anser hele Verden som vor Missionsmark, og endvidere, at Adventsbevægelsen er en verdensomfattende Bevægelse, der børes frem af et Folk, som fjender sin

Mission. De stigende Krav fra de trængende Missionsmarker i Forening med Behovet af Budstabets Udbredelse i vores hjemlige Egne har resulteret i disse Felttog for vores Blad. Herren har ogsaa rigelig velsignet disse forenede Bestræbeller. Hvert Aar indkomme i Amerika til Missionskaæften paa den Maade fra 20,000 til 40,000 Dollars. Det betyder en Forøgelse af Missionærernes Antal og en Fremstydelse af Budstabets endelige Afslutning.

Samtidig som jeg vil opmuntre alle Søskende at deltage i vojt Felttog for „Evangeliets Sendebud“ med Alvor og Interesse, vil jeg i Særdeleshed henstille til vore Ungdomsforeninger at benytte denne Anledning, da Bladet egnar sig godt til Missionsblad og vil derved samtidig give os en rig Anledning til at samle Midler til Lappesondet.

L. J. Stene.

Ungdomsforeningerne synes at tage fat med Interesse paa at støtte Missionsvirksomheden med deres Bidrag. Fra Foreningerne i Vestnorge rapporterer Br. L. J. Stene Kr. 25.40 til Lappesondet og derhos en betydelig Kollekt til Foreningernes egen Virksomhed. Br. Julius Bech rapporterer for Danmark Kr. 138.05 til Udenlandsmissionen og Kr. 23.35 til Ejemmemissionen foruden en Del til Foreningernes eget Arbejde. Vi haaber til næste Kvartalsrapportier at kunne være i Besiddelse af mere specifiske Opgivelser. Vor Rapportering i Ungdomsforeningerne er endnu i sin første Borden. Men vi maa bede enhver Ungdomsforening paa det indstændigste om at indsende Rapporter regelmæssig til Lederen for Ungdomsarbejdet i Konferensen. Vi forstaar, at man paa sine Steder er noget efterladende i denne Sag. Men en saadan Efterladenhed bringer Forstyrrelse ind i hele Unionens Rapportering og medisører tillige, at Ungdomssagen i vedkommende Konferens stiller i et mere ugunstigt Lys, end den fortjener. Lad os have dette i Grindring til næste Gang, og lad ingen Sekretær i de lokale Foreninger undslade at efterkomme Ungdomsledrens Anmodning om at indsende Kvartalsrapporten regelmæssig.

En Pige fra 15 Aars Aldren og opover, som holder Sabbaten, kan faa Ejendele straks paa Sirnes Hotel, Haugesund. Man henvende skriftlig sig til Enkefru Neess, Sirnes Hotel, Haugesund.

Redaktionelt ::

„Jesu Profetier“ og „Aandelige Efsaringer“, kan nu atter faaes i Ekspeditionen.

Husk paa, at Eksstranummeret af „Ev. Sædbud“ nu er færdigt og kan bestilles. Enhver bør være med til ogsaa ved dette Middel at udbrede Sandheden for vor Tid.

Den nye Bog „Et Blik paa vor Tid“, er nu fuldt færdig fra Pressen og kan bestilles i Ekspeditionen. Koster i Originalbind Kr. 5.00. Ligeledes kan Traktaterne „Kristi Gjenkomst“ og „Daaben“ erholdes.

Man er nu færdig med at udgrave Grunden til den nye Badebygning paa Skodsborg Sanatorium. Mellem 14 og 15 hundrede Læs Jord er blevet hørt væk fra det store Hul, der efterhaanden vil blive forvandlet til Bygningens Kjælderetage. Stobningen af Fundamenterne er i fuld Gang.

„Som Lovet om Efteraaret.“ Alle vore Søfende sjæler sikret dette Udrykt, som forekommer i den Oplysning, vi har faaet ved Profetiens Land, og som saa øste bliver citeret. Men maafe tænker vi ikke altid over, hvor bogstavelig de bliver opfylt i denne Tid. I de sidste henrundne otte Maaneder af indeværende Åar blev der i Bindet ved vort Forlagshus Pacific Press indbundet 60,000 af vore Bøger, medens samme Forlagshus udgav 20,000 Traktater. I de første ses Maaneder av Året udgav vort Forlagshus i Takoma Park (Review and Herald) over 100,000 indbundne Bøger og har netop nu i det sidste træft 500,000 Eksamplarer af et Eksstranummer af Review and Herald, der bliver solgt af vore Søfende derover, saaledes at de Penge, der kommer ind ved Bladets Salg, gaar direkte til Fremmedmissionen. Et andet Forlagshus i Amerika har nylig udsendt to Jernbanevognsladninger Bøger, og den tredje Vognladning er enten

allerede sendt, eller den vil snart blive det. Forlagshuset i Hamburg har i de sidste Åar udgivet tæt ved 110,000,000 Sider Litteratur i nitten forskellige Sprog. Hertil kommer den Mængde Litteratur, som er udgaact i vore egne og andre Lande. Saaledes gaar Arbejdet og Virksomheden fremad. Lad os se nøje til, at vi i vor personlige aandelige Udvitsting holder Stridt med Budstabets Fremgang. Sandheden gaar fremad, besejrende enhver Hindring og al Modstand. Lad os følge nøje med, at ogsaa vi kan sejre!

Missionsskolen i Skodsborg er nu i fuld Gang, og et stort Antal Elever er travlt beskæftiget med deres Studier. Vi haaber til Gud, at mange af disse unge maas udvistle sig saadan i alt godt, at de kan blive til trofaste, paalidelige Arbejdere for Herren, hvor de end maatte komme til at virke i Fremtiden. En udmerket god Landraader. Vi ved ogsaa, at mange af vore Søfende i Norge og Danmark erindrer Skolen med Lærere og Elever i deres Bonner.

Plads for unge Brødre og Søstre. Vi vil herved minde om, at Ansøgning om Plads ved Skodsborg Badesanatorium til Føraaret maa indsendes inden 15de Januar. Dette gælder for Elever i Sygeplejen, Elever i Madlavning saavel som for Stuepiger og andre Arbejdere. Da Sanatoriet for Tiden foretager store Udvældelser, ny Badeanstalt, ny Kraftstation m. m., vil der blive Beskæftigelse for flere Arbejdere end tidligere. Men man anmeldes om at ansøge i god Tid. Schema til Udhældning erholdes hos Forretningsfører Christensen. Der er straks Plads ledig for en Søster, der kan forestaa Systuuen, ligesledes for 1 à 2 træftige, ikke for unge Piger (eventuelt et børnsløst Eggelpar), der kan forestaa Basseriadslingen. Man bedes erindre, at der med alle Ansøgninger om Plads maa følge en skriftlig Anbefaling fra Konferensformanden eller nogen anden ledende Arbejder inden Konferensen.

Annoncer i „Missionsesterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang. Beløbet indsendes samtidig med Annonen.